

NORSK LOVTIDENDE

Utgitt efter offentlig foranstaltning ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 21.	Utgitt 23 mai.	1927
---------	----------------	------

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet, hvorved i henhold 13 mai. til lov om motorvogner av 20 februar 1926, § 19, annet ledd, jfr. § 36, første ledd, fastsettes følgende som gjeldende inntil videre:

Under teleløsning og ellers når føreforholdene gjør det nødvendig kan motorvognkjøring forbys på hovedveiene i Dverberg herred.

Forbudet gjelder dog ikke uopsettelige tjenestereiser som foretas av læger, dyrlæger, jordmødre og veivesenets funksjonærer samt transport av syke som trenger hurtig hjelp. Bestemmelse om når og i hvilken utstrekning forbudet skal iverksettes treffes av lensmannen (veitilsynsmannen) efter bemyndigelse av overingeniøren for veivesenet.

Disse bestemmelser trer i kraft straks.

Samtidig opheves de i departementets skrivelse av 30 april 1926 utferdigede bestemmelser om motorvognkjøring under teleløsning på hovedveiene i Dverberg herred.

Skriv frå Landbruksdepartementet der det i medhald av 14 mai. lov «om piggråds anvendelse til gjerde» av 14 juli 1893 § 1, jfr. kongeleg resolusjon av 7 desember 1923, har stadfest eit av Lårdal heradstyre i Telemark fylke den 23 april 1927 gjort vedtak um reglar for bruk av piggråd til gjerde solydande:

1. I Lårdal herad kan piggråd til gjerde berre nyttast kring hagar.
2. Brot på desse reglar vert straffa med bøter.

Skrivelse fra Socialdepartementet, hvori meddeles, at 18 mai. departementet ifølge bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 25 april 1924 i henhold til lov nr. 5 av 25 juli 1913 har stadfestet Hamar bystyres beslutning i møter den 31 mars og 27 april d. å. om forandring i byens lukningsvedtekt for utsalgssteder av 14 juli 1914 og 6 juli 1923.

Vedtekten får i sin endrede form sådan lydelse:

§ 1. Utsalgssteder, hvor salg av varer foregår, skal med

18 mai. de nedenfor angitte undtagelser holdes lukket fra kl. 7 aften til kl. 8 morgen den nærmest påfølgende virkedag.

§ 2. Lørdager samt dagen foran en helligdag, virkedagene i tiden fra og med 15 til og med 23 desember, mandag og tirsdag i påskeuken og onsdag, torsdag og fredag før pinse er det tillatt å holde åpent til kl. 8½ aften.

Julaften, nyttårsaften, påskeaften og pinseaften lukkes kl. 5 ettermiddag; 1 og 17 mai, når disse faller på virkedager lukkes kl. 2 em.

Søn- og helligdager skal utsalgsstedene holde lukket hele dagen.

§ 3. Utsalgssteder, hvor salg kun av frukt, konfekt, konfektyrer, sigarer, sigaretter, piper, pipesaker og spillkort foregår, skal holdes lukket fra kl. 9 aften til kl. 8 morgen.

Søn- og helligdager er dog kun tillatt å holde åpent fra kl. 5 em. til kl. 8 aften. På de i § 2 nevnte høitidsaftener skal lukkes som i § 2 bestemt.

Første juledag, nyttårsdag, første påskedag og første pinsedag skal utsalgsstedene holdes lukket hele dagen.

§ 4. Undtatt fra nærværende vedtekts bestemmelser er apotekere, bakere, konditorer, melkehandlere, grønt- og blomsterhandlere samt aviskiosker, samtlige dog kun forsåvidt de ikke tillike driver annen handel.

§ 5. I lukningstiden må kunder ikke innlates, derimot er det tillatt å ekspedere kunder og ordres, som er kommet inn før lukningstiden.

§ 6. Overtredelse av denne vedtekt straffes efter loven, jfr. straffelovens i § 339, annet ledd.

20 mai. Lov om ektefellers formuesforhold.

Nr. 1. VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 14 mai 1927 sålydende:

1ste kapitel.

Underholdsplikt.

§ 1. Mann og hustru plikter gjennom tilskudd av penger, gjennom virksomhet i hjemmet eller på annen måte å bidra, hver efter sin evne, til å skaffe familien det underhold, som efter ektefellenes kår og stilling må anses passende. Til underholdet regnes det som kreves til det felles hushold og opfostringen av barnene samt til å tilfredsstille hver ektefelles særlige tarv.

Ektefellene er pliktige til å gi hverandre de opplysninger 20 mai.
om sine økonomiske forhold som kreves til bedømmelse av Nr. 1.
deres underholdsplikt.

§ 2. Kan utgiftene til en ektefelles særlige tarv og utgiftene ved de gjøremål som han ellers efter skik og bruk og ektefellenes forhold har å utføre for familiens underhold, ikke dekkes av det bidrag han skal yde ifølge § 1, er den annen ektefelle pliktig til å stille de nødvendige pengemidler til hans forføining med passende beløp ad gangen. Dette gjelder dog ikke hvis en annen ordning er påkrevet, fordi ektefellen har vist sig uskikket til å stille med penger eller andre særlige grunner foreligger.

Det som en ektefelle efter § 1 og foranstående ledd overlater den annen til dennes særlige tarv, betraktes som om mottageren selv hadde erhvervet det.

§ 3. Forsømmer en ektefelle å opfylle sin underholdsplikt, skal fylkesmannen efter begjæring pålegge ham å utrede bestemte pengebidrag til den annen ektefelle.

§ 4. Er samlivet mellom ektefeller hevet, får reglene i § 1 tilsvarende anvendelse med hensyn til gjensidig underholdsplikt mellom ektefellene.

Fylkesmannen skal efter begjæring pålegge den ektefelle, som efter disse regler plikter å yde tilskudd til underhold av den annen ektefelle, å utrede bidrag i penger.

En ektefelle, som hovedsakelig har skylden for ophevelsen av samlivet, har ikke rett til bidrag, hvis ikke særlige grunner taler for det.

Om underholdsbidrag efter ophevelse av samlivet ved bevilling gjelder, hvad der er bestemt i lov om inngåelse og oppløsning av ekteskap av 31 mai 1918 §§ 56, 58 og 59.

I de tilfelle som omhandles i paragrafens 3 første ledd, kan fylkesmannen efter begjæring pålegge den ene ektefelle å utlevere til den annen til bruk løsøre, som ved ophøret av deres samliv hørte til det felles innbo eller til den annen ektefelles arbeidsredskap, i den utstrekning, hvori det under hensyn til hver av ektefellenes livsvilkår og omstendighetene for øvrig finnes rimelig. Fylkesmannens pålegg kan fullbyrdes uten søksmål og dom.

Er eiendom som tilhører den ene ektefelle således utlevert den annen til bruk, skal avtaler som eieren måtte inngå med tredjemann om sådan eiendom, ikke medføre innskrenkning i den annen ektefelles bruksrett.

§ 5. Underholdsbidrag efter § 3 eller § 4 fastsettes og innføres efter reglene i loven om foreldre og ektebarn.

Bidrag kan ikke pålegges for en tid som ligger mer enn tre år forut for fremsettelsen av begjæringen.

- 20 mai. § 6. Fylkesmannen kan ved avgjørelser efter § 3 eller
Nr. 1. § 4 fravike en avtale, som ektefellene måtte ha truffet om forholdet. Han bør dog rette sig efter avtalen, hvis ikke enten denne er åpenbart ubillig eller forholdene vesentlig har endret sig.

2net kapitel.

Rettshandler som binder den annen ektefelle.

§ 7. Under samlivet er hver av ektefellene i forhold til tredjemann berettiget til på begges ansvar å foreta sådanne rettshandler for det daglige hushold eller opfostringen av barnene som sedvanlig foretas i disse øiemed. Samme rett har hustruen med hensyn til rettshandler, som går ut på å skaffe det som er nødvendig til å tilfredsstille hennes særlige tarv overensstemmende med ektefellenes kår og stilling.

De nevnte rettshandler anses for å være foretatt på begge ektefellers ansvar, hvis ikke annet fremgår av omstendighetene.

En ektefelle som er umyndig på grunn av alder, kan allikevel selv foreta sådanne rettshandler som ovenfor nevnt.

Den ektefelle som ikke har foretatt rettshandelen, er ikke forpliktet ved den, hvis den annen part i avtalen forstod eller burde ha forstått at det som rettshandelen gikk ut på, ikke var påkrevet. Var i så fall den ektefelle som foretok rettshandelen umyndig, blir han heller ikke selv forpliktet.

§ 8. Misbruker en ektefelle sin rett efter § 7, kan fylkesmannen efter begjæring av den annen ektefelle frata ham retten. Er det en umyndig ektefelle som misbruker retten, kan den fratas ham også efter begjæring av vergen. Beslutningen kan gjøres om, når den annen ektefelle, og hvis retten er fratatt en umyndig ektefelle, også vergen begjærer det, eller når forholdene har endret sig.

Fylkesmannens avgjørelse kan bringes inn for vedkommende departement.

Beslutningen innføres i ektepaktregistret. Den kunngjøres på den måte som fylkesmannen bestemmer. Like overfor tredjemann som er i god tro, får beslutningen ikke virkning, før den er kunngjort.

§ 9. Er den ene ektefelle under samlivet ved sykdom eller fravær hindret fra å vareta sine anliggender, uten at nogen er satt til å dra omsorg for dem, kan den annen ektefelle på hans vegne foreta sådanne forføininger, som ikke uten ulempe kan opsettes, oppebære hans inntekter og, hvis det er uomgjengelig nødvendig for å skaffe midler til familiens underhold, avhende eller pantsette hans eiendeler.

Fast eiendom kan ikke avhendes eller pantsettes uten samtykke av fylkesmannen. 20 mai.
Nr. 1.

§ 10. Har den ene ektefelle av den annen fått overlatt løsøre til bruk i sitt erhvervsvirke, blir forføininger over løsøret, som han foretar gjennom rettshandel, bindende for den annen ektefelle, medmindre den annen part i avtalen forstod eller burde ha forstått, at han ikke hadde rett til å foreta forføiningen.

3dje kapitel.

Formuesfellesskap.

§ 11. Det som hver av ektefellene eier ved inngåelsen av ekteskapet eller senere erhverver, blir felleseie, forsåvidt det ikke ved lov eller på lovlig måte er gjort til særeie. (Jfr. § 22).

På rettigheter som ikke kan overdras eller som i øvrig er av personlig art, får reglene om felleseie alene anvendelse i den utstrekning, hvori det er forenelig med de rettsregler, som særlig gjelder for disse rettigheter.

§ 12. Hver ektefelle råder over det som han har bragt inn i felleseiet, med de innskrenkninger, som følger av §§ 13—19.

Ved ekteskapets ophør, ved ophevelse av samlivet etter bevilling og ved ophevelse av formuesfellesskapet deles det beholdne felleseie likt mellom ektefellene eller deres arvinger, såfremt ikke undtagelse herfra gjelder i henhold til lov.

§ 13. En ektefelle plikter å utøve rådigheten over felles-eie på sådan måte, at han ikke utilbørlig utsetter det for å forringes til skade for den annen ektefelle.

§ 14. En ektefelle må ikke uten skriftlig samtykke av den annen ektefelle avhende eller pantsette fast eiendom, som er felleseie, når eiendommen tjener til felles bolig, eller når den annen ektefelles eller begges erhvervsvirke er knyttet til den.

Det samme gjelder om bortleie eller bortforpaktning, såfremt den vil medføre, at eiendommen ikke lenger kan tjene til felles bolig eller som grunnlag for erhvervsvirket.

Det gjelder også om opsigelse av leilighet som tjener til felles bolig.

Er den annen ektefelle umyndig, kreves samtykke av vergen. Kan uttalelse fra den annen ektefelle eller vergen ikke skaffes uten vesentlig forhaling, kan samtykke gis av fylkesmannen.

§ 15. En ektefelle må ikke uten samtykke av den annen ektefelle avhende eller pantsette løsøre, som er felleseie, når

20 mai. det hører til det felles innbo eller til den annen ektefelles Nr. 1. nødvendige arbeidsredskap, eller det tjener til barnenes personlige bruk.

Er den annen ektefelle umyndig, kan han allikevel selv gi samtykke såfremt han ikke er sinnssyk. Er ektefellen sinnssyk eller kan uttalelse fra ham ikke innhentes uten vesentlig forhaling, er samtykke unødvendig.

§ 16. Har en ektefelle foretatt en rettshandel i strid med bestemmelsene i § 14 eller § 15, kan den annen ektefelle få den omstøtt ved dom, såfremt det antas, at den annen part i avtalen forstod eller burde ha forstått, at ektefellen ikke var berettiget til å foreta rettshandelen.

Søksmål må reises innen tre måneder efterat ektefellen fikk kunnskap om rettshandelen, og senest innen ett år efter tinglysningen, forsåvidt rettshandelen gjelder fast eiendom, eller efter overleveringen, forsåvidt den gjelder løsøre.

§ 17. Nekter den annen ektefelle eller vergen å gi samtykke i de tilfelle, som nevnes i §§ 14 og 15, kan fylkesmannen på begjæring gi tillatelse til å foreta rettshandelen, hvis han finner at der ikke er skjellig grunn til nektelsen.

§ 18. Såfremt en ektefelle ved å vanskjømte sine økonomiske anliggender, ved misbruk av retten til å råde over felleseie eller ved annen utilbørlig adferd vesentlig forminsker felleseiet, kan den annen ektefelle, når skifte finner sted, kreve vederlag av det samlede beholdne felleseie. Strekker dette ikke til, kan han for halvparten av det overskytende beløp kreve vederlag av særeiemidler som måtte tilhøre ektefellen, forsåvidt de ikke trenges til dekning av gjeld.

§ 19. Rett til vederlag overensstemmende med § 18 opstår også såfremt den del av felleseiet som en ektefelle råder over, blir forminsket ved at han anvender midlene til forøkelse av sine særeiemidler eller til erhvervelse av rettigheter, som efter sin art er undtatt fra deling.

§ 20. Opnås ikke under skiftet full dekning for de vederlagskrav som er nevnt i §§ 18 og 19, kan der ikke senere gjøres krav gjeldende for det overskytende.

§ 21. Opretter ektefellene en i overvær av to vidner dattert og underskrevet fortegnelse over hvilke deler av fellesiet hver av dem råder over, skal den i tilfelle av tvist formodes å være riktig, såfremt ikke særlige grunner taler derimot. Ved tvist under utleggsforretning som holdes innen seks måneder efter fortegnelsens opprettelse, eller under konkurs som åpnes innen denne frist, avgjøres det dog efter en prøvelse av samtlige omstendigheter, hvilken beviskraft fortegnelsen skal ha.

4de kapitel.

20 mai.

Nr. 1.

Særeie.

§ 22. Ved ektepakt opprettet før eller under ekteskapet kan det avtales, at det som en ektefelle eier eller senere erhverver og som ellers vilde være felleseie, helt eller delvis skal være hans særeie. Likeså kan det ved ektepakt avtales at bestående formuesfellesskap skal opheves. (Jfr. § 27).

§ 23. Til en gave kan knyttes det vilkår, at den skal være mottagerens særeie.

Likeså kan en arvelater ved testament bestemme, at arv efter ham skal være arvingens særeie. Dette gjelder også arv som efter loven tilkommer en livsarving.

§ 24. Det som trer istedenfor eiendom som er særeie, blir særeie, såfremt ikke annet gyldig er bestemt.

Avkastning av særeie blir felleseie, såfremt ikke annet gyldig er bestemt.

§ 25. Anvender en ektefelle særeiemidler til forøkelse av det felleseie som han råder over, kan han kreve vederlag av dette under skifte.

§ 26. Det som tilhører en ektefelle som særeie, kan ved ektepakt gjøres til felleseie, såfremt dette ikke strider mot arvelaters eller givers bestemmelse.

§ 27. En ektefelle som er umyndig kan med samtykke av vergen inngå ektepakt efter § 22 eller § 26.

§ 28. Overformynderiet er pliktig til å overta bestyrelsen av særeiemidler, som ved gyldig bestemmelse av arvelater eller giver forlanges undergitt dets bestyrelse på samme måte som for umyndiges midler bestemt.

De utgifter som bestyrelsen volder, kan avholdes av særeiemidlene.

§ 29. Bestemmelsene i § 21 får tilsvarende anvendelse med hensyn til særeie.

5te kapitel.

Gjeldsansvar.

§ 30. Hver av ektefellene hefter med det felleseie som han råder over, og med sitt særeie for de forpliktelser som påhviler ham, hvad enten de er opstått før eller under ekteskapet.

§ 31. Hustruens ansvar for gjeld som begge ektefeller hefter for efter § 7, er efter ekteskapets ophør eller ophevelse av samlivet ved bevilling begrenset til verdien av det særeie hun da hadde, og den del av felleseiet som tilfalt henne ved skiftet, med fradrag av annen gjeld som måtte påhvile henne.

Blir formuesfellesskapet ophevet efter reglene i 7de ka-

20 mai. pitel, er hustruens ansvar for gjeld av den nevnte art, som er
 Nr. 1. stiftet før fremsettelsen av kravet om ophevelse av formues-
 fellesskapet, begrenset til verdien av det særeie hun da hadde,
 og den del av felleseiet som tilfalt henne ved skiftet, med fra-
 drag av annen gjeld som måtte påhvile henne.

§ 32. Reglene i § 31 får ikke anvendelse, hvis hustruen har påtatt sig et videregående betalingsansvar.

6te kapitel.

Gaver og andre rettshandler mellem ektefeller.

§ 33. Gaver som den ene av partene før ekteskapet skjenker den annen for å tilfalle denne ved ekteskapets inngåelse, og gaver mellom ektefellene må for å være gyldige skje ved ektepakt. Dette gjelder dog ikke vanlige gaver, hvis verdi ikke står i misforhold til giverens kår, og heller ikke gave som består i erhvervelse av føderåd eller tegning av livrente eller livsforsikring til fordel for den annen ektefelle.

Avtale om, at det som den ene av partene fremtidig erhverver, uten vederlag skal tilfalle den annen ektefelle, er ugyldig.

§ 34. En ektefelle, hvis inntekt i løpet av et kalenderår har gitt overskudd, kan innen utløpet av det følgende år uten å oprette ektepakt vederlagsfritt overlate den annen ektefelle inntil halvparten av overskuddet. Forat en sådan rettshandel skal ha gyldighet mot ektefellens fordringshavere, må han oprette et dokument om den, hvori underskriften er bekreftet av to vidner og hvori han opgir størrelsen av overskuddet, og han må beholde utvilsomt tilstrekkelige midler til å dekke sine forpliktelser.

§ 35. Har ektefeller uten å oprette ektepakt truffet avtale om overdragelse av eiendeler fra den ene av dem til den annen, kan avtalen alene gjøres gjeldende mot overdragerens fordringshavere, såfremt det bevises eller efter omstendighetene kan antas, at den ikke er av den art at der kreves ektepakt.

§ 36. Har en ektefelle gitt den annen en gave, kan den som da hadde fordring på giveren, og som ikke kan få full dekning hos denne for sin fordring, holde sig til den annen ektefelle for verdien av det som er overført, medmindre det bevises at giveren beholdt utvilsomt tilstrekkelige midler til å dekke sine forpliktelser. Vederlag som måtte være ydet, fratrekkes ved beregningen av verdien av det overførte.

Er det overførte helt eller delvis gått tapt uten mottagerens skyld, er han forsåvidt fri for ansvar.

§ 37. Har en ektefelle ved skifte av felleseiet gitt avkall på nogen del av sin lodd i dette, kan den som da hadde fordring på ektefellen og som ikke kan få full dekning hos denne, holde sig til den annen ektefelle for verdien av det som denne har fått for meget, medmindre det bevises at den førstnevnte beholdt utvilsomt tilstrekkelige midler til å dekke sine forpliktelser. 20 mai. Nr. 1.

§ 38. En ektefelle som har ydet den annen ektefelle bistand i dennes erhvervsvirke, uten at der er truffet overenskomst om vederlag, har krav på godtgjørelse for sitt arbeide, hvis det efter arbeidets art og forholdene for øvrig må anses rimelig at vederlag skal betales.

Kravet bortfaller som foreldet, hvis det ikke blir gjort gjeldende senest 6 måneder efter utgangen av det kalenderår, hvori bistanden er ydet. Avbrytes foreldelsen, er den nye foreldelsesfrist av samme lengde.

7de kapitel.

Ophevelse av formuesfellesskap efter krav fra den ene ektefelle.

§ 39. En ektefelle har rett til å få formuesfellesskapet ophevet:

1. når den annen ektefelle ved å vanskjømte sine økonomiske anliggender, ved misbruk av retten til å råde over felleseie eller ved annen utilbørlig adferd vesentlig forminsker felleseiet eller utsetter det for å bli vesentlig forminsket;
2. når den annen ektefelles bo er kommet under konkursbehandling;
3. når den annen ektefelle ved inngåelsen av ekteskapet uten hans vitende hadde et arveberettiget barn utenfor ekteskap eller senere har fått et sådant barn. Kravet må i dette tilfelle fremsettes innen seks måneder, efterat han blev vitende om forholdet, og kan ikke fremsettes hvis barnet er død, medmindre det har efterlatt livsarving.

§ 40. For en ektefelle som er umyndig, kan vergen med hans eget og overformynderiets samtykke fremsette krav på ophevelse av formuesfellesskap efter § 39.

§ 41. Krav på ophevelse av formuesfellesskap fremsettes for skifteretten på det sted, hvor ektefellene har sin bopel. Har de ikke bopel i samme rettskrets, fremsettes det for skifteretten på det sted, hvor den ektefelle som kravet er rettet mot, har sin bopel.

§ 42. Skifteretten skal såvidt mulig gi begge parter anledning til å uttale sig enten muntlig eller skriftlig.

20 mai. Retten skal av eget tiltak dra omsorg for at saken blir
Nr. 1. fullstendig opplyst. For øvrig får reglene om behandlingen av skiftesaker tilsvarende anvendelse, forsåvidt dertil er anledning.

Avgjørelsen treffes ved kjennelse. Denne er gjenstand for anke.

Kjennelse som tar krav på ophevelse av formuesfellesskap tilfølge, skal uten hensyn til anke kunngjøres på den måte som er bestemt for ektepakter.

§ 43. Når krav på ophevelse av formuesfellesskap er tatt tilfølge, skal felleseiet skiftes mellom ektefellene overensstemmende med de regler som ellers gjelder om skifte mellom ektefeller.

Gjeld som en ektefelle har pådratt sig efterat kravet blev fremsatt, tas ikke i betraktning ved skiftet.

Det som en ektefelle erhverver efter samme tidspunkt, eller som tilfaller ham ved skiftet, blir hans særeie.

§ 44. Er formuesfellesskap ophevet efter § 39 nr. 3, kan den ektefelle som har fremsatt kravet, forlange delingen av felleseiet foretatt således at hver av ektefellene forlods uttar av det felleseie som han råder over, en så stor andel som svarer til hvad han bragte inn ved ekteskapets inngåelse eller senere har bragt inn gjennom arv eller gave.

Denne bestemmelse får også anvendelse ved deling av felleseie mellom en ektefelle og den annens arvinger, når den gjenlevende ektefelle ved den annens død hadde rett til å forlange formuesfellesskapet ophevet efter § 39 nr. 3. Kravet må fremsettes innen seks måneder efter dødsfallet.

8de kapitel.

Formene for ektepakt. Ektepaktregistret.

§ 45. Ektepakt må opprettes skriftlig under partenes hånd i overvær av minst to vidner. Kreves for en umyndig ektefelle samtykke av vergen, må dette gis på samme måte.

En ektepakt som er opprettet overensstemmende med disse regler, er bindende for ektefellene selv og deres arvinger.

§ 46. For at ektepakten skal vinne rettsbeskyttelse mot tredjemann, må den tinglyses.

En ektepakt som opprettes før ekteskapet, tinglyses i den rettskrets hvor ektefellene først tar bopel eller, hvis de ikke flytter sammen, ved begges personlige verneting. Virkningen av tinglysningen regnes fra inngåelsen av ekteskapet, hvis ektepakten blir tinglyst senest ved første ting efter inngåelsen.

En ektepakt som opprettes under ekteskapet, tinglyses ved ektefellenes personlige verneting.

Ny tinglysning er ikke nødvendig, om ektefellene flytter til en annen rettskrets. 20 mai.
Nr. 1.

For øvrig får de almindelige regler om tinglysning ved fast eiendoms verneting anvendelse også med hensyn til retts-
handler, som er foretatt ved ektepakt.

§ 47. Under det offentlige kontor som Kongen bestemmer, skal for det hele rike føres et register over tinglyste ektepakter og de andre opplysninger om ektefellers formues-
anliggender, som efter loven skal registreres.

En oversikt over det som innføres i ektepaktregistret, skal etterhånden utgis i trykken og forsynes med register
for hvert år.

§ 48. Den som vil ha tinglyst en ektepakt eller annen bestemmelse, som skal innføres i ektepaktregistret, må sende med en avskrift av den eller betale lovbestemt gebyr for en
avskrift.

Tillike innbetales til pantebokføreren et nærmere fastsatt beløp til dekning av utgiftene ved den i § 47 annet ledd
nevnte kunngjørelse.

Den som fremsetter begjæring om beslutning av fylkesmannen etter § 8, innbetaler til ham det ovenfor i annet ledd
nevnte beløp, og dessuten et beløp til dekning av utgiftene ved den kunngjørelse som fylkesmannen skal sørge for.

§ 49. Når tinglysning har funnet sted, skal pantebokføreren uten ophold sende avskrift av det tinglyste dokument til registerkontoret med opplysning om tiden for tinglysningen.

Avskrift av de beslutninger som omhandles i § 8, skal likeledes uten ophold innsendes til registerkontoret.

§ 50. Enhver har rett til å la sig vise ektepaktregistret, og kan mot en avgift få utskrift av hvad det inneholder vedkomende en ektefelle.

§ 51. Kongen gir de nærmere regler om innretningen og førelsen av ektepaktregistret og om utgivelsen og fordelingen av den oversikt, som er nevnt i § 47 annet ledd.

Likeså fastsetter Kongen størrelsen av de beløp som er nevnt i § 48 annet og tredje ledd og av den avgift, som er nevnt i § 50.

Slutningsbestemmelse.

Tiden for denne lovs ikrafttreden bestemmes ved særskilt lov.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott den 20 mai 1927.

HAAKON.

(L. S.).

Ivar Lykke.

N. F. Leganger.

20 mai. Lov om ikraftttredelsen av lov om ekte-
Nr. 2. fellers formuesforhold.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 14 mai 1927 sålydende:

I. Tiden for ikraftttredelsen.

§ 1. Lov om ektefellers formuesforhold og denne lov trer i kraft den 1 januar 1928. Denne lovs § 21 trer dog i kraft straks.

II. Lovbestemmelser som opheves.

§ 2. Etternevnte lovbestemmelser opheves, forsåvidt de enn er gjeldende:

Christian den femtes Norske Lovs 1ste boks 21de kapitels 10de og 11te artikkel, 5te boks første kapitels 13de artikkel, 2net kapitels 19de, 24de, 26de og 27de artikkel, 3dje kapitels 22de, 23de, 31te, 32te og 44de artikkel.

Forordning, som bestemmer en enkemanns rett til å fordre erstatning ved skiftet efter sin avdøde hustru for kapitalinnskudd i Enkekassen, av 7 november 1788.

Forordning angående skifteforvaltningen i stervboer efter husmenn og inderster av landalmuen av 21 juni 1799.

Lov angående odelsretten og åsætesretten av 26 juni 1821 § 8 siste punktum.

Lov om arv av 31 juli 1854 § 14 annet og tredje punktum, § 18 annet ledd, § 36 siste ledd og § 37 annet ledd.

Lov om formuesforholdet mellem ektefeller av 29 juni 1888 med tilleggslove av 29 juni 1894, 6 mai 1899 og 10 april 1915.

Lov om umyndiggjørelse av 28 november 1898 § 29.

Enn videre opheves enhver annen bestemmelse som strider mot denne lov.

III. Lovbestemmelser som forandres.

§ 3. I lov om foreldre og ektebarn av 10 april 1915 skal § 1 lyde så:

Foreldre er pliktige til efter evne å utrede utgiftene ved sine barns tilbørlige opfostring, forsåvidt ikke barnet har selvstendig inntekt. Samme plikt har gjenlevende ektefelle, som sitter i uskiftet bo med den avdødes særkullbarn av tidligere ekteskap, like overfor disse.

Den, som forsømmer å opfylle sin underholdsplikt overfor sitt barn, skal efter begjæring pålegges å utrede bestemte pengebidrag til den, som har omsorgen for barnet. Under-

holdsbidrag kan ikke pålegges for en tid, som ligger mer enn tre år forut for fremsettelsen av begjæringen. 20 mai.

Nr. 2.

§ 4. I lov om umyndiggjørelse av 28 november 1898 skal § 28 lyde således:

Er den umyndiggjorte gift og vergemålet overdras ektefellen, skal hans formue ikke inndras under overformynderiets bestyrelse eller tilsyn.

§ 5. I lov om tvangsfullbyrdelse av 13 august 1915 skal etternevnte bestemmelser lyde således:

§ 65 første ledd: Hvis nogen påstår, at løsøre, som ved utleggsforretningen finnes i saksøktes besiddelse, helt eller delvis tilhører tredjemann, kan utlegg allikevel tas, når påstanden ikke blir godtgjort med det samme. Er det gjort sannsynlig, at påstanden er riktig, kan der gis en kort utsettelse for å fullstendiggjøre beviset. Påstanden innføres i utleggsboken, og tredjemann gis i tilfelle underretning. Det, som her er bestemt, får tilsvarende anvendelse, hvis det påstås, at løsøre, som ved utleggsforretningen finnes i ektefellers sambesiddelse, ikke tilhører den saksøkte ektefelle, men hører til den del av felleseiet, som den annen ektefelle råder over, eller til dennes særeie.

§ 235 annet ledd: Hvis det påstås, at nogen av disse ting tilhører en tredjemann, skal påstanden innføres i utleggsboken. Gjelder tvangsgrunnlaget en bestemt ting, skal den dog i alle tilfelle utleveres. Er tingen bare efter sin art bestemt i tvangsgrunnlaget, skal utlevering derimot nektes, hvis påstanden blir godtgjort med det samme, eller hvis den da blir gjort sannsynlig og beviset fullstendiggjøres efter en kort utsettelse. Namsmannen gir i tilfelle tredjemann underretning i anbefalt brev. Det, som her er bestemt, får tilsvarende anvendelse, hvis det påstås, at gjenstander, som finnes i ektefellers sambesiddelse, ikke tilhører den saksøkte ektefelle, men hører til den del av felleseiet, som den annen ektefelle råder over, eller til dennes særeie.

§ 6. I lov om inngåelse og oppløsning av ekteskap av 31 mai 1918 skal etternevnte bestemmelser lyde således:

§ 37. Ved skifte av felleseie efter et ekteskaps omstøtelse kan enhver av ektefellene kreve at delingen foregår således, at hver av dem forlods uttar av det felleseie, som han råder over, en så stor andel, som svarer til, hvad han bragte inn ved ekteskapets inngåelse eller senere har bragt inn gjennom arv eller gave eller ved overdragelse av særeiemidler.

Det, som den ene ektefelle har skjenket den annen som særeie, kan kreves tilbake.

§ 40 første ledd: Hvis et ekteskap, som kan omstøtes, ophører ved den ene ektefelles død, og den gjenlevende ekte-

20 mai. felle hadde adgang til å kreve ekteskapet omstøtt, har denne
Nr. 2. rett til å forlange deling av felleseiet etter reglene i § 37 samt erstatning og opreisning under de betingelser, som er nevnt i § 38. Kravene må fremsettes innen seks måneder efter dødsfallet.

§ 54. Når det ekteskapelige samliv opheves ved bevilling, eller ekteskapet oppløses ved bevilling eller dom, opphører det formuesfellesskap, som måtte bestå mellom ektefellene, og felleseiet deles efter de regler som gjelder for deling av fellesie i almindelighet.

Dog skal den ektefelle, som har fått bevilling til ophevelse av samlivet efter § 42 første ledd, ha rett til av det beholdne felleseie å utta det bohavet, som han behøver for sig og sin husstand, enn videre levnetsmidler, husdyr og fôr overensstemmende med § 70 i lov av 13 august 1915 om tvangsfullbyrdelse samt inntil en verdi av seks hundre kroner de redskaper og andre løsøre gjenstander, som er nødvendige til fortsettelse av hans næring, uten at han plikter å yde den annen ektefelle vederlag for den del av verdien, som måtte overstige hans lodd. Det samme skal gjelde bruksretten til ektefellene tilhørende husbygninger, forsåvidt de skjønnes nødvendige til bolig for den berettigede ektefelle eller til hans arbeidsvirksomhet. I bevillingen kan det bestemmes, at den krenkede ektefelle skal ha rett til alene å inntre i løpende husleiekontrakt, selv om kontrakten er opprettet i den annen ektefelles navn.

Likeså skal den ektefelle, efter hvis forlangende ekteskapet blir oppløst på grunn av ekteskapsbrudd, ha rett til å kreve felleseiet delt således som nevnt i § 37, hvis der som frukt av det ulovlige samleie blir født et barn, som efter loven er arveberettiget efter den skyldige ektefelle og som lever på den tid, da sak til ekteskapets oppløsning blir reist eller begjæring om påtale fremsatt.

Også ellers kan det, når hertil finnes grunn, i bevillingen eller dommen bestemmes, at felleseiets deling skal foregå på den måte, som er nevnt i § 37.

§ 55 første ledd: Når et ekteskap oppløses ved dom på grunn av forhold, hvorved den ene ektefelle grovt har krenket den annen, kan denne foruten uttagning av eiendeler av felleseiet overensstemmende med § 54 annet ledd og erstatning for det formuestap, som han måtte lide ved oppløsningen, tillike kreve opreisning for den ved krenkelsen lidte tort og annen skade av ikke økonomisk art. Erstatningen og opreisningen fastsettes av retten og avpasses efter billighet under hensyn til den utviste skyld og omstendighetene for øvrig.

§ 58, nytt annet ledd: Underholdsbidrag kan ikke pålegges for en tid, som ligger mer enn tre år forut for fremsettelsen av begjæringen om fastsettelse av bidrag.

IV. Om visse tilfelle av pantsettelse fra en ektefelle til den annen. 20 mai.
Nr. 2.

§ 7. Hvis den ene ektefelle har gitt den annen pant til sikkerhet for gjeld, som ikke er stiftet gjennom selve pantsettelsen, og han derpå kommer under konkurs, kan panteretten ikke gjøres gjeldende mot boet av pantsetterens ektefelle, såfremt det ikke opplyses, at han da han foretok pantsettelsen, hverken var eller ved denne blev uvederheftig. Er panteretten av hans ektefelle overdratt til tredjemann, skal den ektefelle, som har overdratt panteretten, erstatte boet den derved voldte skade. Ved avgjørelse av spørsmål om, når pantsettelsen har funnet sted, gjelder konkurslovens § 47.

Det, som ovenfor er bestemt, skal også gjelde om panterett, som den ene ektefelle har erhvervet ved avsetning eller utlegg for gjeld hos den annen ektefelle, såfremt det ikke opplyses, at denne, da forretningen blev avholdt, var vederheftig.

Om tilbakesøkninger, som boet vil anstille i kraft av denne paragraf, gjelder, hvad der i konkurslovens § 49 er bestemt.

§ 8. Er gjenstanden eller rettigheten overdratt tredjemann, har boet også mot ham rett til å fordre gjenstanden eller rettigheten tilbakegitt eller skaden erstattet, såfremt han var vitende om, at det ved overdragelsen til ham var tilsiktet å legge hindringer i veien for boets rett, eller om, at skyldneren, da rettshandelen av ham blev inngått, var eller ved denne blev uvederheftig.

V. Skifte av felleseie.

§ 9. Når felleseiet skal skiftes, efterat ekteskapet er oppløst eller formuesfellesskapet ophevet eller det ekteskapelige samliv ophevet ved bevilling, kan delingen forlanges foretatt ved skifteretten.

Under den offentlige skiftebehandling inndras også ektefellenes særeie i den utstrekning, som denne lovs §§ 11 og 15 samt lov om ektefellers formuesforhold §§ 18 og 19 medfører.

§ 10. Er der, når felleseiet skal skiftes, gjeld, som begge ektefeller hefter for, kan enhver av dem forlange, at den annen betaler den del av gjelden, som faller på ham, eller at der stilles sikkerhet, som godkjennes av skiftemyndighetene, for dens betaling eller avsettes midler dertil.

Tilsvarende regel gjelder mellom en ektefelle og den annen ektefelles arvinger.

§ 11. Hver av ektefellene har rett til av det, som han har bragt inn i felleseiet, å beholde så meget, som er nødvendig

20 mai. til å dekke de forpliktelser, som påhviler ham, derunder den
Nr. 2. del, som faller på ham, av de forpliktelser, som begge ektefeller hefter for, forsåvidt der ikke er avsatt midler i henhold til § 10. Foretas delingen ved skifteretten, har ektefellen rett til å få de nødvendige midler efter takst.

Har en ektefelle pådratt sig forpliktelser ved å vanskjømte sine økonomiske anliggender eller ved annen utilbørlig adferd eller til forøkelse av særeiemidler eller erhvervelse av rettigheter, som efter sin art er undtatt fra deling, kan han alene forlange dekning av midler som er felleseie, for den del av disse forpliktelser, som ikke kan dekkes av midler han måtte ha som særeie.

Den rett som er nevnt i første punktum, tilkommer også en avdød ektefelles arvinger.

§ 12. Det som er i behold av felleseiet, efterat der er avsatt midler til dekning av begge ektefellers forpliktelser overensstemmende med § 11, deles likt mellom ektefellene eller, om den ene er død, mellom dennes arvinger og den gjenlevende ektefelle, forsåvidt ikke annet følger av denne lovs §§ 13—14 eller § 16 eller andre særlige lovbesemmelser.

§ 13. Hver av ektefellene har rett til forlods å utta gjenstander, som utelukkende tjener til hans personlige bruk, forsåvidt gjenstandenes verdi ikke står i misforhold til ektefellenes formuesstilling.

§ 14. Har en ektefelle fått midler som er felleseie, til dekning av sådan gjeld som er nevnt i § 11 annet ledd, kan den annen ektefelle kreve vederlag herfor av det samlede beholdne felleseie.

§ 15. En ektefelle, som har fått sig tilkjent erstatning og opreisning i henhold til § 38 eller § 55 i lov om inngåelse og oppløsning av ekteskap av 31 mai 1918, er berettiget til å få dette krav dekket under skiftet av den skyldige ektefelles lodd i felleseiet og, hvis dette ikke strekker til, av hans særeie.

Denne regel får også anvendelse i de tilfelle, som nevnes i samme lovs § 40, såfremt kravet fremsettes innen utløpet av den der fastsatte frist.

§ 16. Ved skifte efter den ene ektefelles død har den gjenlevende ektefelle rett til å utta det bohave, som han behøver for sig og sin husstand, enn videre levnetsmidler, husdyr og fôr overensstemmende med § 70 i lov av 13 august 1915 om tvangsfullbyrdelse samt inntil en verdi av seks hundre kroner de redskaper og andre løsøre-gjenstander, som er nødvendige til fortsettelse av hans næring, uten at han plikter å yde vederlag for den del av verdien, som måtte overstige hans lodd.

§ 17. Foretas skifte mellom ektefeller ved skifteretten,

har hver av dem rett til efter takst å få fast eiendom, som han har bragt inn i felleseiet, samt det løsøre, han trenger til fortsettelse av sin næring, forsåvidt han kan stille den annen ektefelle sådan sikkerhet, som skifteretten finner tilstrekkelig. Hvor lang henstand der skal gis med betalingen, fastsettes av skifteretten under billig hensyn til begge parter tarv. I øvrig har hver av ektefellene rett til på sin lodd å beholde den eiendom, som han har bragt inn i felleseiet. 20 mai. Nr. 2.

§ 18. Foretas skifte mellom en gjenlevende ektefelle og den avdøde ektefelles arvinger ved skifteretten, har den gjenlevende ektefelle rett til efter takst å få av det, som han har bragt inn i felleseiet, de gjenstander han ønsker, og av det, som den avdøde har bragt inn, det løsøre han trenger til fortsettelse av sin næring, såfremt han kan fyldestgjøre arvingene med penger eller på annen måte.

For de penger, som den gjenlevende ektefelle ved skiftet blir den avdødes umyndige livsarvinger skyldig, skal sådan sikkerhet, som vergen med overformynderiets samtykke finner betryggende, anses tilstrekkelig.

§ 19. Er der grunn til å frykte for, at en ektefelle vil forrykke formuesstillingen i tiden mellom fremsettelsen av krav om offentlig skifte eller ophevelse av formuesfellesskap og delingen, kan skifteretten av eget tiltak eller efter begjæring treffe midlertidige forføyninger for å sikre den annen ektefelles eller dennes arvingers rettigheter.

Bestemmelsene i lov om tvangsfullbyrdelse av 13 august 1915 §§ 265—268 får tilsvarende anvendelse. Settes eiendeler under særskilt forvaring eller bestyrelse, kan de ikke tjene til dekning av gjeld, som er stiftet efter fremsettelsen av kravet om ophevelse av formuesfellesskapet eller efter bevillingen til ophevelse av det ekteskapelige samliv eller efter ekteskapets ophør.

VI. Overgangsbestemmelser.

§ 20. Lov om ektefellers formuesforhold og denne lov kommer også til anvendelse overfor ektefeller, som har inngått ekteskap før lovenes ikrafttreden.

Hadde ektefellene tidligere formuesfellesskap, anses den del av fellesboets midler som var undergitt en ektefelles rådighet, som bragt inn i felleseiet av denne. Gjeld, som påhvile den del av fellesboet, som mannen rådet over, kan kreves fyldestgjort så vel av det felleseie han råder over som av hans særeie.

Er der av fellesboet utredet forpliktelser, som en ektefelle efter den tidligere lovgivning kunde kreve godtgjort av

20 mai. den annens særeie eller lodd i fellesboet, har han herfor rett
Nr. 2. til vederlag under skifte.

§ 21. Lov om ektefellers formuesforhold av 29 juni 1888 jfr. tilleggslov av 29 juni 1894 forandres for tiden inntil 1 januar 1928 således, at bestemmelsene i § 31 om hustruens enerett til å råde over hvad hun erhverver ved sin selvstendige virksomhet, får tilsvarende anvendelse på arv eller gave som hun herefter erhverver og som ikke blir hennes særeie.

Ektefeller som har formuesfellesskap kan, begge eller en av dem, ved erklæring som tinglyses innen 1 januar 1928 og innføres i ektepaktregistret bestemme, at den eldre lovgivnings regler skal vedbli å gjelde om ordningen av formuesforholdet mellem dem.

For ekteskaper, hvor sådan erklæring er tinglyst, vedblir de bestemmelser, som opheves eller forandres ved denne lovs §§ 2, 4 og 6 fremdeles å gjelde, lov om formuesforholdet mellem ektefeller av 29 juni 1888 dog med den ovenfor nevnte forandring. Om skifte av fellesbo vedblir de nuværende regler å gjelde.

Den nye lovgivning kan senere bringes til anvendelse gjennom ektepakt, som angir, hvilke deler av felleseiet hver av ektefellene skal råde over, eller hvad der skal tilhøre hver av dem som særeie.

Tinglysning og kunngjørelse av erklæringen skjer uten gebyr eller utgift for ektefellene.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott den 20 mai 1927.

HAAKON.

(L. S.).

Ivar Lykke.

N. F. Leganger.

20 mai. Lov om forandring i lov av 6 juni 1896 med
Nr. 3. senere tilleggslover om behandling av forsømte barn.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 14 mai 1927 sålydende:

§ 51 i lov av 6 juni 1896 med senere tilleggslover skal herefter lyde således:

De med vergerådets virksomhet forbundne utgifter til kontorhold samt til undersøkelser og inspeksjon utredes av vedkommende kommune; hvor fast formann beskikkes, lønnes han av staten.

De øvrige av denne lov flytende utgifter utredes av stats- 20 mai.
kassen. Nr. 3.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar
og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott den 20 mai 1927.

HAAKON.

(L. S.).

Ivar Lykke.

N. F. Leganger.

Midlertidig lov inneholdende tillegg til lov 20 mai.
om laks- og sjørrettfiskeriene m. v. av 8 Nr. 4.
april 1905.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 19 mai
1927 sålydende:

§ 1. I året 1927 skal den ukentlige fredningstid, som er
fastsatt i lov om laks- og sjørrettfiskeriene m. v. av 8 april
1905 § 20, være fra lørdag aften kl. 6 til mandag aften kl. 6.
Herved gjøres ingen forandring i de bestemmelser, som er
avgitt av Kongen i medhold av nevnte lov eller tidligere lover
om laks- og sjørrettfiskeriene, og ved hvilke den almindelige
ukefredning i visse tilfelle er forlenget eller forkortet.

§ 2. Nærværende lov trer i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar
og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott den 20 mai 1927.

HAAKON.

(L. S.).

Ivar Lykke.

N. F. Leganger.

Kongelig resolusjon, hvorved der under henvisning til 20 mai.
lov nr. 2 av 19 mars 1926 (angående forandring av straffe-
lovens § 328) som setter straff av bøter eller fengsel inntil
3 måneder bl. a. for den som uhjemlet bruker offentlig våben,
merke eller segl eller noget våben, merke eller segl som lett
kan forveksles med et offentlig (kfr. også lov nr. 5 av 2 juli
1910 §§ 2 og 9 og lov av 7 juli 1922 § 2) fastsettes følgende
forskrifter angående bruk av Rikets segl og
Riksvåbenet:

1. Saker angående Rikets segl og Riksvåbenet i alminde-
lighet behandles av Utenriksdepartementet.
2. Ved bruk av Rikets segl forholdes i overensstem-
melse med Regjeringsinstruksens § 7 således som denne
nu lyder ifølge kongelig resolusjon av 1 mai 1925.

- 20 mai. 3. Riksvåbenet må kun benyttes av Statens myndigheter i utøvelsen av deres offentlige virksomhet. Det kan således anbringes på gjenstander som brukes eller fremstilles under denne virksomhet; det kan enn videre anvendes på Norges Banks pengesedler og på Det Norske Penge­lotteris lodd­sedler. Utenriksdepartementet kan dog i særlige tilfelle gi andre enn statsmyndigheter tillatelse til å bruke Riksvåbenet.
4. Det er intet til hinder for at Rikssegl og Riksvåben gjen­gis i plastisk fremstilling eller f. eks. malet, tegnet, vevet eller brodert, når kun den gjenstand hvorpå seglet eller våbenet er gjengitt, ikke benyttes til skiltning, annonse eller reklame m. v., men kun til dekorasjon, belærelse eller lignende. Avbildningen må heller ikke anvendes på en sådan måte at den uriktig gir inntrykk av at den som benytter den, innehar nogen offentlig stilling eller tjeneste.
5. Det påhviler det departement under hvilket vedkommende statsmyndighet eller statsinstitusjon hører, å påse at Riksvåbenet ikke benyttes i strid med ovenangitte forskrifter og at avbildningen også i formell henseende er korrekt; at offentlige tjenestemenn under utøvelsen av sine funksjoner anvender riksvåbenet på attester og embedsmessige erklæringer m. v. i den utstrekning hvori det er påkrevet for at disse dokumenter kan ha den for øiemedet fornødne rettskraft, og enn videre at innehavere av ensartede statsstillinger (eksempelvis dommere, prester, tollembdsmenn), anvender ensartede typer av Riksvåbenet. I tilfelle av avvikelser i denne henseende kan dog også Utenriksdepartementet, selv om saken vedrører en institusjon som sorterer under et annet departement, påtale forholdet, om fornødent gjennom vedkommende fagdepartement.
6. Nærværende forskrifter trer i kraft den 15 juni 1927.

20 mai.

Kongelig resolusjon, hvorved bestemmes:

- I. Kongelig resolusjon av 3 oktober 1924 om fastsettelse av alkoholstyrken for øl i henhold til §§ 6, 8, 10 og 13 i rusdrikkloven av 1 august 1924 opheves.
- II. Med hjemmel av § 14, 3dje ledd og § 21, 2net ledd i lov av 5 april 1927 om innførsel og omsetning av brennevin, vin, fruktvin, mjød og øl fastsettes alkoholstyrken til 4,75 volumprosent og derunder for øl, hvortil der kan gis særskilt salgs- eller skjenkebevil­ling efter disse bestemmelser.

III. Med hjemmel av § 16, 1ste ledd i den under II nevnte lov bestemmes, at den adgang til å gi bevilling til salg av øl, som omhandles i bestemmelsen skal gjelde all slags øl (skatteklasse 1, 2 og 3). 20 mai.

IV. Foranstående bestemmelser trer i kraft straks.

Kongelig resolusjon, hvorved bestemmes:

20 mai.

I. I medhold av § 32, litr. e, i lov av 5 april 1927 om innførsel og omsetning av brennevin, vin fruktvin, mjød og øl fastsettes forskrifter om optagelse av bestilling på øl med en alkoholstyrke av over 4,75 volumprosent overensstemmende med et fremlagt utkast.

II. De under I nevnte forskrifter trer i kraft straks.

III. De ved kongelig resolusjon av 13 november 1925 fastsatte forskrifter om optagelse av bestilling på vin, fruktvin, mjød og øl med en alkoholstyrke av over 4,75 volumprosent opheves fra samme tidspunkt, forsåvidt angår øl med en alkoholstyrke av over 4,75 volumprosent.

De i post I omhandlede forskrifter er sålydende:

§ 1. Mellemmann kan ikke opta eller formidle bestilling eller kjøp av øl som har en alkoholstyrke av over 4,75 volumprosent forinnen han har meldt til Departementet for Sociale Saker at han vil drive sådan virksomhet. Meldingen skal innsendes gjennom det bryggeri som mellemmannen representerer og den skal være ledsaget av attest for hederligandel fra to i kommunen boende, kjente personer.

§ 2. Hvis departementet finner, at mellemmannens personlige forhold ikke yder tilstrekkelig sikkerhet mot misbruk ved virksomhetens utøvelse, kan departementet nekte mellemmannen å drive eller fortsette å drive virksomheten som mellemmann.

§ 3. Bestilling på øl av styrke som her omhandlet skal mellemmannen føre inn i en bestillingsbok med angivelse av hver enkelt bestilling, av bestillerens navn og adresse og av det bestilte kvantum. Er varen bestilt for senere levering, skal dette angis særskilt. Ved ekspedisjonen skal øllet være merket med vedkommende bestillers navn og adresse.

§ 4. Ved mellemmann forstås i disse forskrifter personer (handelsreisende, agenter eller andre) som for andres regning innleder eller formidler bestilling eller kjøp av øl som omhandlet i § 1.

§ 5. Overtredelse av disse forskrifter straffes med bøter eller med fengsel inntil 3 måneder eller med begge disse straffer, jfr. § 47 i lov av 5 april 1927.

20 mai. Den som er dømt for overtredelse av nærværende forskrifter, må ikke optre som medlemmann uten tillatelse av departementet.

20 mai. **Kongelig resolusjon**, hvorved i henhold til § 41 i lov om havne- og ringevesenet m. v. av 10 juli 1894 bestemmes:

1. Der opprettes et havnestyre for uthavnen Honningsvåg i Selje herred, Sogn og Fjordane fylke:
2. Grensene for det område, som underlegges havnestyret, fastsettes således:

En rett linje fra varden på Lille Baren i retning av fyrlykten på Tårenes samt en rett linje fra samme varde loddrett på den førstnevnte linje til det sønnenfor liggende land (ved Kleiven). Det innenfor disse linjer beliggende vannareal op til høivannslinjen utgjør havnedistriktet.

3. — — — — —

20 mai. **Kongelig resolusjon**, hvorved den konsesjonsgrense som er omhandlet i § 3, 2net ledd, i skogkonsesjonsloven av 18 september 1909, nedsettes for Våle herred, Vestfold fylke, fra en femtedel av herredets skogareal til 500 dekar.

Denne bestemmelse trer i kraft straks.

Utgiver: Byråchef Young.

Grøndahl & Søn's boktrykkeri. Oslo.